ព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍

អ្នកឧកញ៉ាមហាមន្ត្រី

ញឹក – នូច

រៀបរៀងយ៉ាងសង្ខេប

តាមរឿងក្នុងគម្ពីរបាលី

លោកអាចារ្យ

ប៊ូ – ប៊ូ

ជួយពិនិត្យមើលខុសត្រូវ

ព.ស. ២៥១៣ គ.ស. ១៩៦៩

រំលែកឃើញពីលោក ចៅ ឃុនសំរឹង ផ្តល់ករុណាខ្មែរ ដើម្បីតំកល់ទុក
elibrary of cambodia ប្រចាំខែ កក្កដា 2015

ព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍

អ្នកឧកញ៉ាមហាមន្ត្រី

ញឹក – នូច

រៀបរៀងយ៉ាងសង្ខេប

តាមរឿងក្នុងគម្ពីរបាលី

លោកអាចារ្យ

ម៊ូ – ម៉ូ

ជួយពិនិត្យមើលខុសត្រូវ

ព.ស. ២៥១៣ គ.ស. ១៩៦៩

ព្រះបាទបសេនក្រាបបង្គំគាល់ព្រះសម្ពុទ្ធជាម្ចាស់

នាមអស់លោក អ្នកមានសទ្ធាជ្រះថ្លា

ចូលចាប់មគ្គផលក្នុងធម្មទាននេះផង គឺ :

១- អ្នកឧកញ៉ា ពៅ-ច្រឹប អ្នកស្រី រស់

និងកូនប្រុសស្រី (ជាប្អូនខ្ញុំ) ៤០០ ៛

២- លោក ម៉ែន-លន នាង អរុណា

(ជាក្មួយខ្ញុំ) ១.០០០៛

៣- លោក ម៉ូ-ម៉ុំ អ្នក ហ៊ុន-សិចអ៊ីម ៥០០៛

៤- លោក ផង់ នាង ឡើន (ចៅខ្ញុំ) ៥០០៛

៥- ស្រី លាប់ (ភរិយាខ្ញុំ) ៣០០៛

៦- កុមារានរោ-នួច អាយុ៦ឆ្នាំ(កូនខ្ញុំ) ២០០៛

ខ្ញុំឧកញ៉ាមហាមន្ត្រី ញិក-នួច (រើត្រៃត)

បានសរសេរបោះពុម្ពរឿងនេះ ក្នុងអាយុគំរប់

៧១ឆ្នាំ គឺក្នុងខែ ឧសភា ព.ស. ២៥១៣

ត្រូវនឹងខែ មេ៉ត គ.ស. ១៩៦៩ ។

បុព្វហេតុ

ព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍នេះ

គឺជាមហាសុបិន ១៦ យ៉ាង នៃព្រះបាទ

បសេនទិកោសល

មានក្នុងគម្ពីរមហាសុបិនជាតក

ក្នុងវរវគ្គ ឯកនិបាតវណ្ណនា

ដើមហេតុ : ថ្ងៃមួយ ព្រះធម្មត្រៃលោកាចារ្យ ច័ន្ទ-សាលី គង់វត្តបទុមវតីរាជវរារាម ក្រុងភ្នំពេញ សួរខ្ញុំថា បានជ្រាបរឿង "ព្រះមហាសុបិន ១៦ យ៉ាង ដែរឬទេ ? " ។

ខ្ញុំទូលលោកថា " ពុំដែលបានឮសោះ " ។

ព្រះធម្មត្រៃលោក ក៏ដំណាលប្រាប់ខ្លះៗច្បោលៗ ហើយពន្យល់ថា បើចង់ជ្រាបឱ្យហួរហែច្បាស់លាស់

សូមអញ្ជើញទៅសួរលោកគ្រូ ម៊ូ-ម៉្វ ជាអាចារ្យរបស់អាត្មាភាព ។ ខ្ញុំមានចិត្តសោមនស្សចង់ដឹងឱ្យចប់រឿងនេះ ខ្ញុំពេញចិត្តនឹងសួរលោកអាចារ្យ ម៊ូ-ម៉្វ ទៀត ដែលជាកល្យាណមិត្ររបស់ខ្ញុំ ក្នុងព្រះពុទ្ធ-សាសនា ព្រោះថា កាលបើខ្ញុំទាល់ធមិអាថិណាមួយជាភាសាបាលី ខ្ញុំតែងទៅរកលោក ម៊ូ-ម៉្វ សុំឱ្យលោកមេត្តាពន្យល់ធមិអាថិនោះ ។

លោកអាចារ្យ ម៊ូ-ម៉្វ ទោះបីមានរោគហឺតធ្ងន់ប្រចាំកាយក៏ដោយ ក៏លោកនៅតែព្រមទទួលដោយចិត្តសោមនស្ស ប្រឹងកត់ព្រះសុបិន ១៦យ៉ាង បន្តិចៗក្នុង ១ ខ ឱ្យមកខ្ញុំ ហើយដំណាលរឿងវែងៗឱ្យខ្ញុំស្តាប់ថែមទៀតផង ។ ខ្ញុំក៏ចាំបានយកមករៀបរៀងជាសេចក្តីសង្ខេបដូចមានតទៅនេះ ។

ខ្ញុំមានអំណរគុណចំពោះព្រះធម្មត្រៃលោកាចារ្យ ច័ន្ទ-សាលី និងលោកអាចារ្យ ម៉ូ-ម៉ូ ជាភិយ្យោភាព ។

កាលខ្ញុំសរសេររឿងនេះចប់ហើយ បានយកទៅប្រគេនព្រះធម្មត្រៃលោកាចារ្យ និងលោកអាចារ្យ ម៉ូ-ម៉ូ ពិនិត្យមើលទៀត ហើយសូមឱ្យលោក ម៉ូ-ម៉ូ បញ្ចូលព្រះពុទ្ធភាសិតនៅខាងចុងពុទ្ធព្យាករណ៍មួយៗនោះផង ។ លោកទាំងពីរ ក៏បានពិនិត្យឃើញថាត្រឹមត្រូវហើយ ។

យើងខ្ញុំ សូមឧទ្ទិសផលានិសង្សនៃធម្មទាននេះចំពោះបុព្វការីជនទាំងអស់ មានមាតាបិតា ព្រះឧបជ្ឈាយាចារ្យជាដើម សូមលោកទាំងនោះបានសម្រេចព្រះនិព្វាន ។

បញ្ជីរឿងក្នុងព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍

ទំព័រ

ព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍ ១

១- គោឧសភ ៤ ប្រុងនឹងជល់គ្នា ៦

២- ដើមឈើតូច ៗ មានផ្កាផ្លែ ៨

៣- មេគោបៅដោះកូនគោ ៩

៤- គេទិមកូនគោតូច១ អូសនឹមមិនរួច ១០

៥- សេះមួយមានក្បាលពីរ មានមាត់ពីរ ១១

៦- គេយកភាជន៍មាសត្រងទឹកនោមឆ្កែចចក ១៣

៧- ឆ្កែចចកញីស៊ីខ្សែដែលបុរសវេញអស់ ១៤

៨- ក្អមមួយធំមានទឹកពេញពោរ ១៥

៩- ស្រះបោក្ខរណីមានទឹកស្អាតតែត្រង់កណ្តាល ១៧

១០- បាយ ១ឆ្នាំង ជ្រាយខ្លះ ឆៅខ្លះ ឆ្អិនខ្លះ ១៩

១១- គេយកខ្លឹមចន្ទន៍ទៅដូរយកទឹកដោះស្អុយ....... ២០

ទំព័រ

១២-សម្បកឃ្លោកលិចបាត់ទៅក្នុងទឹក ២២

១៣-ដុំថ្មធំប៉ុនផ្ទះអណ្តែតលើទឹកដូចទូក.................. ២៥

១៤-កូនកង្កែបដេញខាំស៊ីពស់វែកធំ ៗ ២៧

១៥-រាជហង្សមាសចោមរោមក្អែក ២៨

១៦-ពពែដេញខាំស៊ីខ្លា ៣០

បញ្ជាក់ឈ្មោះគម្ពីរ

ដែលមានព្រះពុទ្ធភាសិតក្នុងសៀវភៅនេះ

ឈ្មោះកាត់	ឈ្មោះពេញ
ខុ.ធ.	ខុទ្ទកនិកាយ ធម្មបទគាថា
ខុ.ឧ.	ខុទ្ទកនិកាយ ឧទាន
ជា......................	ជាតក
ម-ម.................	មជ្ឈិមនិកាយ មជ្ឈិមបណ្ណាសកៈ
វិ-ស.................	វិសុទ្ធិមគ្គ សីលនិទ្ទេស
សំ.ស.................	សំយុត្តនិកាយ សគាថាវគ្គ
អង្គុ.តិក............	អង្គុត្តរនិកាយ តិកនិបាត

ព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍

តាមរឿងគម្ពីរជាតកបាលីថា រាត្រីមួយ ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់ផ្ទុំស្គល់ បានឃើញព្រះសុបិននិមិត្ត ១៦ យ៉ាង បន្តបន្ទាប់គ្នា តាំងពីវេលារាត្រីរំលងអាធ្រាត្ររហូតដល់អរុណជិតនឹងរះ ទើបព្រះអង្គតើនឡើងតក់ស្លុតព្រះរាជហឫទ័យយ៉ាងខ្លាំង ទាល់តែទ្រង់ផ្ទំទៅវិញលែងលក់ ។ លុះដល់ភ្លឺច្បាស់ឡើង ទ្រង់មានព្រះរាជឱង្ការហៅព្រាហ្មណ៍បុរោហិតឱ្យចូលមកក្រាបបង្គំគាល់ ហើយទ្រង់ត្រាស់ប្រាប់បុរោហិតអំពីព្រះសុបិននិមិត្តទាំង ១៦ យ៉ាងនេះ តាមដែលព្រះអង្គបានចាំច្បាស់លាស់ រួចទ្រង់ត្រាស់សួរបុរោហិតថា " នែបុរោហិត ! សុបិននិមិត្តទាំង ១៦ យ៉ាង ដែលយើងឃើញពីយប់មិញនោះ តើនឹងកើតមានហេតុភេទជាគុណ ឬជាទោសយ៉ាងណា ចូរអ្នក

ទស់ទាយឱ្យយើងស្ដាប់ផង ដ្បិតយើងព្រួយចិត្តគិតបារម្ភណាស់ ។

ព្រាហ្មណ៍បុរោហិតបានស្ដាប់ ព្រះសុបិននិមិត្តទាំង ១៦ យ៉ាងចប់សព្វគ្រប់ហើយ ក៏ឥតយល់ហេតុផលល្អ ឬអាក្រក់អ្វីសោះ ប៉ុន្តែសំដែងអាការថាខ្លួនជាអ្នកប្រាជ្ញ អាចយល់ហេតុផលក្នុងព្រះសុបិននោះច្បាស់លាស់ណាស់ ក៏ទាយថ្វាយថា :

សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស! ព្រះសុបិននិមិត្តទាំង ១៦យ៉ាងនេះ នឹងកើតមានគ្រោះកាច ៣ ប្រការគឺនឹងអន្តរាយរាជសម្បត្តិ ១, ព្រះអង្គនឹងមានព្រះរោគាពាធជាទម្ងន់ជាប់រហូតទៅ ១ ឬមួយព្រះអង្គនឹងសោយព្រះទីវង្គត១ ទាំង ៣ ប្រការនេះ មុខជាមានប្រការណាមួយដល់ព្រះអង្គពុំខានឡើយ ។ ហេតុ

នេះ ត្រូវតែរៀបចំធ្វើពិធីបូជាយ័ញ្ញឱ្យឆាប់ៗ ទើបអាចនឹងការពារគ្រោះកាចទាំង ៣ ប្រការនេះបាន ។

ព្រះបាទបសេនទិកោសល ទ្រង់ព្រះវិតក្កតក់ស្លុតណាស់ ក៏ត្រាស់បង្គាប់បុរោហិតឱ្យចាត់ការធ្វើពិធីបូជាយ័ញ្ញនោះយ៉ាងប្រញាប់ ។ ព្រាហ្មណ៍បុរោហិត ទទួលព្រះរាជឱង្ការដិកល់លើត្បូង ហើយក៏ក្រាបថ្វាយបង្គំលាចេញទៅចាត់ការនោះ ដោយរួសរាន់ ។

គ្រានោះ ព្រះនាងមល្លិការទេវីជាព្រះអគ្គមហេសីពុំបានជ្រាបហេតុនោះផងសោះ ក៏ចូលទៅក្រាបបង្គំថ្វាយសេចក្ដីទូលសួរថា " បពិត្រព្រះសម្មតិទេព ! ចុះមានបើកើតហេតុភេទអ្វីជាចម្លែក បានជាពួកព្រាហ្មណ៍រត់ប្រសាចចេញព្រះបរមរាជវាំង តើគេប្រុង

ប្រៀបនឹងធ្វើពិធីការអ្វី ? ខ្ញុំម្ចាស់ពុំបានដឹងរឿងរ៉ាវ សោះ សូមព្រះអង្គព្រះរាជទានទោស ប្រោសព្រះ រាជទានព្រះរាជឱង្ការខ្លះផង " ។

ព្រះបាទបសេនទិកោសល ក៏ព្រះរាជទានរឿងព្រះ មហាសុបិនទាំង ១៦ យ៉ាង ដល់ព្រះនាងទេវីមល្លិកា ស្ដាប់ ។ កាលព្រះនាងមល្លិកាទេវីស្ដាប់ចប់ហើយ ក៏ក្រាបទូលស្នើថា " បពិត្រព្រះនរបតីក្សត្រថ្លៃប្រសើរ អើយ ! ព្រាហ្មណ៍ដែលមានឫទ្ធានុភាពខ្លាំងពូកែជាង គេបំផុតក្នុងលោកនេះ និងទេវលោក ម្ដេចក៏ព្រះអង្គ ពុំស្ដេចយាងទៅពិគ្រោះជាមួយផង ?

ព្រះរាជាទ្រង់ត្រាស់ដណ្ដឹងថា " ចុះនរណាដែល មានឫទ្ធានុភាពខ្លាំងពូកែជាងគេបំផុត ម្នាលនាង ?

ព្រះនាងក្រាបបង្គំថ្វាយសេចក្ដីថា " សម្ដេច

ព្រះបរមសម្មាសម្ពុទ្ធជាអម្ចាស់នៃយើង " ។

ព្រះរាជា ក៏ទ្រង់ស្តេចយាងភ្លាមទៅក្រាបថ្វាយបង្គំអង្គសម្តេចព្រះពិជិតមារនាវត្តព្រះជេតពន ។

ព្រះពុទ្ធអង្គទ្រង់មានព្រះតម្រាស់សួរថា "មហារាជ ស្តេចយាងមកទាំងព្រលឹមស្រាងៗ នេះ តើមានបើកើតហេតុភេទអ្វីជាចម្លែកឬ ?

ព្រះរាជាទ្រង់ក្រាបបង្គំទូលថ្វាយសេចក្តីតាមដំណើរថា

" សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ! ទូលព្រះបង្គំជាខ្ញុំយប់មិញយល់សប្តិឃើញនិមិត្ត ១៦ យ៉ាងប្លែកពេកណាស់ ។ ខ្ញុំព្រះអង្គភិតភ័យជាពន្លឹក នឹកឃើញព្រមហាករុណាទិគុណ បានជារត់មកក្នុងវេលានេះក្រាបក្រោមព្រះបាទយុគល សូមទ្រង់ព្រះមេត្តាដោះស្រាយសុបិននិមិត្ត ជាប្រស្នាទាំង ១៦ យ៉ាងនេះ

ប្រោសព្រះរាជទាន ។

ព្រះរាជាក៏ទ្រង់ទូលសួរម្តងមួយ ៗគ ៗ គ្នាតាមលំដាប់ព្រះរាជសុបិននិមិត្ត ដូចរៀបរាប់តទៅ :

ព្រះសុបិនទី ១

ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញគោឧសភ ៤ បោលមកពីចម្ងាយសំដែងអាការរៀងខ្លួន ស្រែករោទ៍ហាក់ដូចជានឹងជល់គ្នានៅមុខបណ្តាជនជាច្រើនរយនាក់ ប៉ុន្តែវាបែរជាពុំជល់គ្នាទេវិញ ។

តើសុបិនទី ១ នេះ បានសេចក្តីដូចម្តេច សូមព្រះអង្គទ្រង់ព្រះមេត្តាប្រោស ?

សម្តេចព្រះភគវា ទ្រង់ព្រះរាជទានន័យព្យាករថា "មហារាជ កុំព្រួញព្រះរាជហឫទ័យឡើយ គ្មានហេតុផលអ្វីកើតដល់ព្រះអង្គទេ ។ ប៉ុន្តែដល់ទៅអនាគតកាល មនុស្សលោកមិនតម្រង់ចិត្តឱ្យស្ថិត

នៅក្នុងសុចរិតយុត្តិធម៌ ចេះតែបបួលគ្នាប្រព្រឹត្ត ទុច្ចរិតអយុត្តិធម៌ទៅវិញ ជាហេតុបណ្ដាលឱ្យទឹកភ្លៀងធ្លាក់មិនត្រឹមត្រូវតាមរដូវកាល ។ ស្រូវក្នុងស្រែស្វិតក្រៀម សន្ទូងងាប់អស់ កើតអត់បាយក្រហាយទឹក ។ បើទុកជាមេឃងងឹតផ្គរលាន់គគ្រឹមផ្លេកបន្ទោរច្រវាត់ហាក់ដូចជានឹងស្រក់ភ្លៀងឥឡូវ ក៏បែរជារាំងគ្មានភ្លៀងសោះទៅវិញ បីដូចជាគោឧសភចង់ជល់គ្នាហើយត្រឡប់ជាមិនជល់គ្នា ដូចក្នុងព្រះសុបិននោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

យម្បិច្ឆំ ន លភតិ តម្បិ ទុក្ខំ ។អតិយសច្ច។

ចង់បានអ្វី ៗ ហើយ ពុំបានតាមបំណង តែងតែកើតទុក្ខទោមនស្ស ។

ព្រះសុបិនទី ២

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញដើមឈើតូច កំពស់មួយហត្ថខ្លះ មួយតក់ខ្លះ មានផ្កាផ្លែ ។

ព្រះពុទ្ធ- ទ្រង់ព្យាករថា មហារាជអើយ អំណើះទៅខាងមុខ មនុស្សសត្វ នឹងមានអាយុខ្លី ប្រកបដោយរាគៈតម្រេកខ្លាំងក្លាណាស់ ។ កុមារី មិនទាន់គ្រប់ការសុខចិត្តសេពមេថុននឹងបុរស ទាល់តែមានរដូវមានគភ៌ហើយមានកូនប្រុសស្រី បីដូចរុក្ខជាតតូច ៗ មានផ្កាផ្លែ ដូចដែលព្រះអង្គឃើញនោះ ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

នត្ថិ រាគសមោ អគ្គិ ។ ខុ.ធ. ។

គ្មានភ្លើងអ្វីក្តៅខ្លាំងស្មើនឹងរាគៈ គឺ ចិត្តត្រេកត្រអាលក្នុងអំពើពាលផ្សេង ៗ មានមេថុនជាដើមនោះទេ ។

ព្រះសុបិនទី ៣

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញមេគោបៅដោះកូនគោ ។

ព្រះពុទ្ធ- មហារាជដ៏ចំរើនអើយ ! អំណើះទៅខាងមុខ ពួកក្មេង ៗ ពុំគោរពកោតខ្លាចចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យទេ ។ សូម្បីតែកូនចៅ ក៏ពុំគោរពប្រតិបត្តិមាតាបិតាជីដូនជីតាឡើយ ។ ចេះតែគិតតែលៃលកប្រមូលយកទ្រព្យសម្បត្តិអំពីមាតាបិតាជាដើម ទុកជារបស់ខ្លួន តាំងពីសម្លៀកបំពាក់រហូតដល់គ្រឿងបរិភោគ ។ គេដាច់ចិត្តលែងនឹកនាដល់មនុស្សចាស់ជរា លែងចិញ្ចឹមថែរក្សា ។ លុះត្រាតែពួកចាស់ ៗ ទាំងនោះនៅបំរើមើលកូនចៅឱ្យគេ ទើបគេទទួលចិញ្ចឹម ដូចមេគោបៅដោះកូនគោនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

ជិឃច្ឆា បរមា រោគា ។ខុ.ធ.។

សេចក្តីស្រេចឃ្លាន ជាជម្ងឺរោគាយ៉ាងធ្ងន់
បំផុតក្រៃលែង ជាងរោគាព្យាធិនានា ។

ព្រះសុបិនទី ៨

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញគេទឹមកូនគោតូច ៗ ដែលវាអូសនឹមមិនរួច ។

ព្រះពុទ្ធ- ថ្វាយព្រះពរ ! អំណើះទៅខាងមុខ ពួកព្រាហ្មណ៍ព្រឹទ្ធបណ្ឌិតកវី ដែលជាអ្នកឈ្លាសវៃ ចេះចាំលទ្ធិប្រពៃណី ពុំបានធ្វើជាមន្ត្រីស្ដីការក្នុងសាលាកាត់ក្តីទេ ។ បែរជាពួកក្មេង ៗ ដែលល្ងង់ខ្លៅបានយសសក្តិ ធ្វើជាចៅក្រមជំនុំជម្រះកាត់ក្តីទៅវិញ តែពុំអាចសម្រេចសេចក្តីឱ្យបណ្តារាស្ត្រសុខ

ចិត្តសោះឡើយ ម្ល៉ោះហើយក៏ទម្លាក់ភារៈនោះចោល ដូចកូនគោទម្លាក់ចោលនឹម ដែលវាអូសទាញទៅមិនរួចនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

នត្ថិ ឈានំ អប្បញ្ញស្ស ។ខុ.ធ. ។

មនុស្សឥតបញ្ញា មិនចេះពិនិត្យពិចារណាទេ។

នត្ថិ បញ្ញា អឈាយិនោ ។ខុ.ធ. ។

មនុស្សមិនចេះពិនិត្យ ពិចារណា បញ្ញាមិនដុះដាល់ឡើង ។

ព្រះសុបិនទី ៥

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញសេះមួយមានក្បាលពីរ មានមាត់ពីរ ស៊ីស្មៅនឹងមាត់ទាំងពីរនោះ ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ អ្នកជម្រះក្តីមិន

តាំងចិត្តឱ្យស្ថិតនៅក្នុងសុចរិតយុត្តិធម៌ទេ ជាមនុស្សពាលល្មោភលោភលន់ពន់ពេក មិនសមាទានសីល មិនឱ្យទាន មិនដឹងបាបបុណ្យគុណទោសសោះ ចេះតែទទួលសំណូកពីកូនក្តី ទាំងខាងឈ្នះ ទាំងខាងចាញ់ ដូចជាសេះស៊ីស្រូវនឹងមាត់ទាំងពីរនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

ហនន្តិ ភោគា ទុម្មេធំ ។ ខុ.ធ. ។

ភោគសម្បត្តិតែងសម្លាប់អ្នកឥតបញ្ញា គឺអ្នកធ្វើតែអំពើទុច្ចរិតអយុត្តិធម៌ ។

ម្យ៉ាងទៀតថា សក្ការោ កាបុរិសំ ហន្តិ

សក្ការៈតែងសម្លាប់បុរសស្រ្តីអាក្រក់ ។ ខុ.ធ. ។

ព្រះសុបិនទី ៦

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញគេយកភាជន៍មាស ទៅត្រង់ទឹកនោមឆ្កែចចក ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ អ្នកមានត្រកូល ខ្ពង់ខ្ពស់ធ្លាក់ខ្លួនទៅជាទាល់ក្រលំបាក ទាបថោកឥត យសសក្តិ ។ ចំណែកអ្នកមានត្រកូលទាបថោក ទៅជាបានធ្វើមន្ត្រីធំ មានយសសក្តិខ្ពស់ត្រដែត ។ ម៉្លោះហើយ ពួកអ្នកមានត្រកូលខ្ពង់ខ្ពស់ទាំងនោះ ក៏ ដាច់ចិត្តលើកកូនស្រីនៃខ្លួនឱ្យទៅជាភរិយា នៃកូន អ្នកមានត្រកូលថោកថយជាងខ្លួន ដើម្បីនឹងឱ្យបាន ងាយស្រួលក្នុងការរស់នៅ ដូចជាឆ្កែចចកជាតិ តិរច្ឆាននោមដាក់ភាជន៍មាសនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

នត្ថិ ភាមា បរំ ទុក្ខំ ។ជា.។

ពុំមានទុក្ខណា ធ្ងន់ក្រៃលែងជាងកាមគុណទេ

ព្រះសុបិនទី ៧

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញឆ្កែចចកញីស៊ីខ្សែ ដែលបុរសវេញរួចហើយទាល់តែអស់ ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ ពួកស្ត្រីមានរាគៈ គឺតម្រេកខ្លាំងក្លា ចូលចិត្តតែក្រេបផឹកសុរា ស្រឡាញ់ តែគ្រឿងអលង្ការតាក់តែងរាងកាយ សប្បាយតែ ខាងការត្រាចចរតាមច្រកល្ហករកប្រុសសហាយ ឥត រក្សាសីលធ្វើទានសោះ សូម្បីតែការងារក្នុងផ្ទះ សម្បែងក៏លែងធ្វើដែរ ។ ឯប្តីលំបាកចិត្តណាស់ ឥតបានសុខសាន្តទេ ព្រោះទុកប្រាក់កាសមិនចេះ

គង់ ដោយហេតុប្រពន្ធក្បត់ចិត្តគិតតែពីចាយវាយខ្ជះខ្ជាយ ដូចជាឆ្កែចចកញីស៊ីខ្សែដែលបុរសវេញទុកស្រេចហើយ ទាល់តែអស់ដូច្នោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

ភាមេហិ លោកម្ហិ ន ហត្ថិ តិត្តិ ។ម.ម.។

មនុស្សបុថុជ្ជនក្នុងលោកិយនេះមិនចេះឆ្អែតឆ្អន់នឹងកាមគុណទេ ។

ព្រះសុបិនទី ៨

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញក្អមមួយធំមានទឹកពេញប្រៀប មានក្អមទទេជាច្រើនព័ទ្ធជុំវិញ ។ មានពួកមនុស្សមកពីទិសទាំង ៨ នាំគ្នាប្រឹងដងទឹកចាក់តែក្នុងក្អមធំ ១ នៅត្រង់កណ្តាល ដែលមានទឹកពេញ

ស្រាប់ទៅហើយនោះ ឥតមាននរណាម្នាក់ចាប់ភ្លឹកចាក់ទឹកទៅក្នុងក្អមទទេទាំងនោះសោះឡើយ ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ មនុស្សលោកនឹងប្រែប្រួល គឺថាបណ្ដាអ្នកកំសត់ទុគតិ នាំគ្នាជញ្ជូនប្រាក់កាសរាបរយពាន់ ទៅបំពេញតែទូហិបអ្នកមានធនធានស្រាប់ ថែមទាំងត្រូវកំណែនទៅធ្វើស្រែចំការច្បារដំណាំឱ្យអ្នកធំ អ្នកស្ដុកស្ដម្ភទៀតចោលរបររបស់ខ្លួនអស់ ខំបេះយកផលជញ្ជូនទៅដាក់ឃ្លាំងអ្នកមានសម្បត្តិ ឥតឱកាសនឹងធ្វើការងាររបស់ខ្លួនឯងឡើយ ដូចជាក្អមទទេ ឥតមាននរណាចាប់ភ្លឹកនឹកនាសោះ ទៅជាគិតតែចាក់ទឹកបំពេញក្អមធំដែលមានទឹកពេញពោរស្រាប់ហើយនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

ឥស្សរិយំ លោកេ ។សំ.ស.។

អំណាច ជាធំក្នុងលោក ។

ព្រះសុបិនទី ៩

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញស្រះបោក្ខរណីមួយ មានទឹកល្អក់តែត្រង់កណ្តាល ។ ឯទឹកតាមឆ្នេរច្រាំងជុំវិញ ដែលមានមនុស្សសត្វចុះអាស្រ័យទឹកនោះ បែរទៅជានៅថ្លាស្អាតល្អឥតកករល្អក់សោះ ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ មន្ត្រីមានចិត្តមិនបរិសុទ្ធ រមែងប្រកបដោយអគតិធមិទាំង ៤ កាត់ក្តីមិនត្រឹមត្រូវតាមផ្លូវច្បាប់ សំឡឹងចង់បានតែទ្រព្យគេ គ្មានព្រហ្មវិហារចំពោះបណ្តារាស្ត្រសោះ ចិត្តកាចឃោរឃៅ ធ្វើបាបខ្លាំងពេកទាល់តែពួកបណ្តារាស្ត្រ

នាំគ្នារត់ចោលស្រុកកំណើត ទៅនៅចុងកាត់មាត់ញក នៅនាព្រៃភ្នំក្រំថ្មឯណោះវិញ ទើបបានសុខស្រួល ដូចជាស្រះបោក្ខរណីដែលមានទឹកល្អក់ត្រង់កណ្ដាល មានទឹកថ្លាតាមឆ្នេរខាងនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

ន សន្ថវស្មា បរមត្ថិ បាបិយោ
យោ សន្ថវោ កាបុរិសេន ហោតិ ។ជា. ។

ការសេពគប់ស្និទ្ធស្នាលនឹងមនុស្សពាលអប្បុរសជាការអាក្រក់(នាំឱ្យកើតទុក្ខទោស)យ៉ាងក្រៃលែង ។ សូវរត់ចោលស្រុកប្រសើរជាងសេពគប់នឹងពាល ។

ព្រះសុបិនទី ១០

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញអ្នកគ្រួដាំបាយមួយឆ្នាំង មានឆ្អិនខ្លះ ឆៅខ្លះ ជ្រាយខ្លះ ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ ស្រុកទេសនឹងកើតហេតុភេទ ៣ យ៉ាង ហើយនឹងឱ្យផលដូចតទៅនេះ :

១- ពួកមនុស្សទាំងអស់ តាំងពីមន្ត្រី, គហបតី និងសមណព្រាហ្មណ៍ គ្រប់ស្រុកភូមិ វត្តអារាម មិនប្រកបដោយសីលធម៌ទេ ។

២- ពួកអារក្ខទេវតា , រុក្ខទេវតា, អាកាសដ្ឋកទេវតា ទាំងអម្បាលមាណ មិនកាន់សីលធម៌ឡើយ ម្ល៉ោះហើយ អាកាសក៏ប្រែប្រួល រមែងមានខ្យល់បោកបក់មិនស្មើភូមិភាគ ភ្លៀងក៏បង្អុរចុះមិនសព្វគ្រប់ទិសទី មិនសព្វគ្រប់ស្រែចំការ ។ ដំណាំ

ទាំងអស់ពុំបានផលល្អបរិបូណ៌ ។

៣- នៅភូមិភាគខ្លះមានភ្លៀងធ្លាក់ច្រើនពេក ទាល់តែរលួយសំណាបសន្ទូងអស់ មិនបានផល គ្រាន់នឹងបរិភោគឡើយ ដូចជាបាយមួយឆ្នាំង មានឆ្អិន មានឆៅ មានជ្រាយ យ៉ាងនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

នត្ថិ ភិក្ខវេ បណ្ឌិតតោ ភយំ ។ អង្គុ.តិក. ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ! ភ័យមិនដែលកើតអំពីបណ្ឌិតទេ (តែងកើតអំពីពាល) ។

ព្រះសុបិនទី ១១

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញគេយកខ្លឹមចន្ទន៍ តម្លៃ ១ សែន ទៅប្តូរយកទឹកដោះគោជូរផ្អមស្អុយ ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ ពួកភិក្ខុសង្ឃ

ក្នុងសាសនាតថាគត គិតតែខាងលោភលន់ចង់បាន បច្ច័យ ៤ ព្រមទាំងឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ ឥតអៀនខ្មាស់សោះ ។ ធម៌វិន័យដែលតថាគតបានទេសនាទូន្មានមិនឱ្យត្រេកអរនឹងបច្ច័យ ៤ ទេ មិនឱ្យចង់បានឋានៈអ្វីទេ ឱ្យខំតែកំចាត់បង់លោភៈ ទោសៈ មោហៈចេញឱ្យផុតពីសន្តានចិត្ត ហើយឱ្យខំប្រឹងប្រព្រឹត្តត្រៃសិក្ខាគឺ សីល សមាធិ បញ្ញា ឱ្យមុតមាំមែនទែន ដើម្បីជាផ្លូវទៅកាន់ព្រះនិព្វាន ។ ប៉ុន្តែ លុះដល់តថាគតចូលនិព្វានកន្លងទៅជាយូរអង្វែងឆ្នាំ ពួកភិក្ខុទាំងឡាយ ប្រែក្លាយទៅជាយកធម៌វិន័យដែលតថាគតសំដែងទូន្មាននោះ ទេសនាបញ្ចេញបញ្ចូលប្រមូលបែបបទឱ្យតែខាងពីរោះ ឱ្យតែបានល្បីល្បាញកេរ្តិ៍ឈ្មោះឈ្នះគេ ដើម្បីនឹងឱ្យ បានលាភសក្ការៈជា

ច្រើន ឱ្យបានឋានៈខ្ពង់ខ្ពស់ ឥតខ្លាចបាប ហ៊ាន យកធមិសម្រាប់ព្រះនិព្វានទៅប្តូរនឹងបច្ច័យ ៤ ព្រមទាំងកិត្តិយស ដូចជាគេយកខ្លឹមចន្ទន៍តម្លៃ ១ សែន ទៅប្តូរយកទឹកដោះគោស្អុយនោះឯង ។

> **ព្រះពុទ្ធភាសិត**
>
> លោភោ ធម្មានំ បរិបន្ថោ ។សំ.ស.។
>
> សេចក្តីលោភលន់ហួសប្រមាណ តែង អន្តរាយធមិសម្រាប់ទៅព្រះនិព្វាន ។

ព្រះសុបិនទី ១២

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញសម្បកឃ្លោកលិច បាត់ទៅក្នុងទឹក ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ ដល់កាលណា មនុស្សលោក លែងគោរពប្រតិបត្តិធមិអាថិសិក្ខាវិន័យ

ហើយ កាលនោះស្រុកទេសក៏នឹងប្រែប្រួលពុំបានសុខសាន្តឡើយ ព្រោះអ្នកមានជាតិត្រកូលថោកទាបបានយសសក្តិថ្កើងរុងរឿង ធ្វើជាមន្ត្រីធំជាងអ្នកមានជាតិត្រកូលថ្លៃថ្នូរ ។ ឯអ្នកមានពូជពង្សវង្សត្រកូលថ្លៃថ្នូរ បែរទៅជាទាបថោក ដូចជាសម្បកឃ្លោកដែលជាធម្មជាតិធ្លាប់តែអណ្តែតលើទឹក ក៏ប្រែក្លាយជាធ្ងន់លិចបាត់ទៅក្នុងទឹកវិញ គឺថា បានស្ថិតនៅចំពោះព្រះភក្ត្រព្រះមហាក្សត្រផង បានធ្វើក្នុងរាជការផង ។

ម្យ៉ាងទៀត ភិក្ខុដែលមានសីលមិនបរិសុទ្ធ ជាអ្នកទ្រុស្តសីល នឹងបានឋានៈជាធំក្នុងទីប្រជុំសង្ឃ ។ ឯភិក្ខុដែលមានសីលស្អាតបរិសុទ្ធ ត្រឡប់ជាជនានុជនលែងគោរពរាប់អាន លែងស្តាប់បង្គាប់ ។

គេនាំគ្នាគោរព រាប់អានជឿស្ដាប់តែពាក្យសំដីនៃភិក្ខុ អលជ្ជីទ្រុស្ដសីលទៅវិញ ដូចសម្បកឃ្លោក(១) ត្រឡប់ជាធ្ងន់លិចបាត់ទៅក្នុងទឹកនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

មនុស្សផេគ្គុំ នាសិទេ
យស្មឹ នត្ថិ ភតញ្ញុតា ។ ជា. ។

យើងមិនគួរចូលទៅជិតសេពគប់ស្និទ្ធ ស្នាលនឹងមនុស្សអកតញ្ញូទេ ព្រោះគេ ទុកអ្នកនោះថាដូចជាសម្បកឈើ ឬ សម្បកឃ្លោក ,

(១) ក្រហស្ថ ឬបព្វជិតដែលល្ងង់ខ្លៅ ទ្រុស្ដសីល លោកឱ្យឈ្មោះថា ជាមនុស្សដូចសម្បកឃ្លោក ។ ព្រះពុទ្ធតែងត្រាស់ហៅថា មោឃបុរស ។

ព្រះសុបិនទី ១៣

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញថ្មមួយដុំធំប៉ុនផ្ទះអណ្តែតលើទឹកដូចជាទូក ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ សក្តិយសខ្ពង់ខ្ពស់នឹងបានទៅតែខាងពួកអ្នកឥតត្រកូល ។ បានធ្វើជានាហ្មឺនធំ ។ ចំណែកពួកអ្នកមានត្រកូលវិញត្រឡប់ធ្លាក់ខ្លួនទៅជាក្រខ្សត់ អ្នកផងលែងគោរពកោតក្រែង ។ គេនាំគ្នាគោរពកោតខ្លាចតែពួកអ្នកឥតត្រកូលទៅវិញ នោះយ៉ាងណាមិញ ។ ធម្មតាដុំថ្ម ទោះបីតូចក្តី ធំក្តី ជាវត្ថុធាតុមានទម្ងន់ធ្ងន់ណាស់តែងតែលិចចុះទៅក្នុងទឹក ប៉ុន្តែ ដុំថ្មនោះបែរទៅជាស្រាលអណ្តែតលើទឹក រសាត់បាត់ទៅតាមខ្យល់វិញ មិនអាចលិចចុះទៅក្នុងទឹកបាន គឺថា អ្នកមានត្រកូល

មានចំណេះវិជ្ជា មិនបានស្ថិតនៅចំពោះព្រះនេត្រា ព្រះមហាក្សត្រផង ចំពោះមុខសេវកាមាត្យផង ។

ម្យ៉ាងទៀត គេមិនធ្វើគារវកិច្ចចំពោះព្រះសង្ឃ ដែលមានសីលល្អបរិសុទ្ធទេ គេស្រឡាញ់រាប់អាន តែពួកភិក្ខុអលជ្ជីទ្រូស្តសីលវិញ ។ ពួកព្រះសង្ឃ ដែលប្រតិបត្តិត្រឹមត្រូវតាមធម៌វិន័យ ត្រឡប់ជាខ្មាត់ ភ្លាត់ចេញពីទីប្រជុំសង្ឃទៅនៅក្រៅវិញ ឈមមុខ នឹងគេក្នុងទីប្រជុំសង្ឃពុំបានឡើយ ដូចជាដុំថ្មធំដែល អណ្តែតត្រសែតតាមខ្សែទឹកបាត់ទៅនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

បតិដ្ឋា កុសលធម្មានំ នត្ថិ សីលំ

ទិសា ៩៨ ។ វិ.សី. ។

កុលបុត្រក្នុងព្រះពុទ្ធសាសនានេះ គ្មានទី ពឹងអ្វីប្រសើរក្រៃលែងជាទីពឹងសីលទេ ។

ព្រះសុបិនទី ១៤

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញកូនកង្កែបតូចៗ លោតដេញខាំពស់វែកធំ ៗ ហើយទំពារស៊ីលេបបាត់ទៅ ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ លោកនឹងអាប់ឱន ក្នុងគ្រាដែលមានមនុស្សទាំងឡាយ ប្រកបដោយកំឡាំងកាមរាគដ៏ខ្លាំងខ្លា មានកិលេសតណ្ហាគ្របសង្កត់ជាប់ បណ្ដាលឱ្យប្ដីសុខចិត្តនៅក្រោមអំណាចប្រពន្ធក្មេង ៗ ។ សម្បត្តិទ្រព្យទាំងអស់មានទាសីទាសា គោ ក្របី ដំរី សេះ ជាដើម នៅក្នុងកណ្ដាប់ដៃនៃប្រពន្ធពេញទី ។ បើប្ដីសួរនាំរកសម្បត្តិទ្រព្យផ្សេង ៗ ប្រពន្ធស្ដីបន្ទោសជេរប្រទេចប្រមាថតបតវិញ កំហែងប្ដីឱ្យលុះក្នុងអំណាចខ្លួនស្មើខ្ញុំកំដរ ដូច

ជាកូនកង្កែបតូចៗ ហ៊ានលេបពស់វែកធំៗ នោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

អប្បមាទោ អមតំ បទំ ។ខុ.ធ. ។

សេចក្តីមិនប្រមាទ ជាផ្លូវមិនស្លាប់ ។

បមាទោ មច្ចុនោ បទំ ។ខុ.ធ. ។

សេចក្តីប្រមាទ ជាផ្លូវនៃសេចក្តីស្លាប់ ។

ព្រះសុបិនទី ១៥

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញរាជហង្សមាស ចោមរោមក្អែក ។

ព្រះពុទ្ធ- អំណើះទៅខាងមុខ ពួកមហាក្សត្រកូល មិនឈ្លាសវៃក្នុងចំណេះវិជ្ជាផ្សេងៗ ទាំងមិនក្លាហាន ក្នុងចម្បាំងផង ។ ម្ល៉ោះហើយ ព្រះមហាក្សត្រ មិនទ្រង់ប្រោសព្រះរាជទាន យសសក្តិដល់អ្នកមាន

ជាតិស្មើគ្នា បែរទៅជារើសរកយកតែពួកអ្នកគាល់បំរើផ្ទាល់ព្រះអង្គទៅវិញ ។ ពួកកុលបុត្រដែលមានត្រកូលបរិបូណ៌ មិនអាចនឹងចូលមកទីពឹងរាជត្រកូលបានឡើយ មិនអាចនឹងចិញ្ចឹមជីវិតឱ្យបានសុខស្រួលសោះ ។ ម្លោះហើយ លុះដល់លំបាកវេទនាពន់ពេក ក៏ដាច់ចិត្តចូលទៅនៅបំរើពួកអ្នកមានត្រកូលទាបថោក ដែលមានបុណ្យសក្ដិលក្ខិណាជាធំវិញ ដូចជារាជហង្សមាសទៅចោមរោមធ្វើជាបរិវារក្អែកនោះឯង ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

នាញ្ញំ និស្សាយ ជីវេយ្យ ។ ខុ.ជា. ។

យើងមិនត្រូវរស់នៅ ដោយសារផ្ញើពោះលើគេទេ ។

ព្រះសុបិនទី ១៦

ព្រះរាជា- ខ្ញុំព្រះអង្គឃើញពពែដេញខាំស៊ីខ្លា ។ តើសុបិននេះ នឹងមានការប្រែប្រួលទៅជាយ៉ាងណា ? ឱព្រះជាអម្ចាស់ខ្ញុំអើយ ! កាលពីដើម ខ្ញុំព្រះអង្គធ្លាប់តែបានដឹងឮថា "ខ្លាខាំស៊ីពពែ" ។ ឥឡូវ ខ្ញុំព្រះអង្គយល់សប្តិឃើញពពែខាំស៊ីខ្លាវិញ ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ ហ្វូងខ្លាគ្រាន់តែឃើញពពែពីចម្ងាយលឹម ៗ ក៏នាំគ្នាបោលយ៉ាងលឿនចូលទៅនៅក្នុងព្រៃធំខំពួនលាក់ខ្លួនព្រោះខ្លាចពពែខាំស៊ី ។

អង្គសម្តេចព្រះសក្យមុនីសម្មាសម្ពុទ្ធជាអម្ចាស់ទ្រង់ត្រាស់ព្យាករថា : ថ្វាយព្រះពរមហារាជ ! ចំណោរចេរកាលទៅឯភ្នែក ពួកបណ្ឌជនអ្នកឥតពូជត្រកូល ត្រូវបានសេចក្តីប្រោសប្រាណឡើងធ្វើជា

នាហ្មឺនធំ ។ ឯជនដែលមានពូជត្រកូលខ្ពង់ខ្ពស់ បែរទៅជាអាប់យសសក្តិធ្លាក់ខ្លួនជាក្រខ្សត់វិញ ។ អ្នកធំជឿស្តាប់តែសេចក្តីវិនិច្ឆ័យរបស់មន្ត្រីថ្មី ដែលប្រវ័ញ្ចយកស្រែចំការបណ្តាភាស្រ្តថាជារបស់ខ្លួន ។ ថែមទាំងឱ្យចាប់យកភាស្រ្តខ្លះ មកធ្វើទារុណកម្ម ហើយកំហែងថា ម៉េចក៏ឯងហ៊ានមកតវ៉ានឹងនាហ្មឺន ។ ជួនកាលមានដល់ទៅឱ្យធ្វើទោស កាត់ដៃជើង និងវាយខ្នងផង ។ ម្ល៉ោះហើយ ពួកអ្នកមានពូជត្រកូលគេមករកឃើញចាប់ចងនាំខ្លួនយកទៅធ្វើទោសពៃ ។

ម្យ៉ាងទៀត ក្នុងសាសនាតថាគតនេះ ពួកភិក្ខុទ្រុស្តសីលរករឿងហេតុចាប់ទោស ពួកភិក្ខុជាអ្នកមានសីលបរិសុទ្ធវិញ ដូច្នេះ ពួកភិក្ខុមានសីលស្អាតល្អ

ទាំងនោះ ក៏នាំគ្នារត់ទៅពឹងព្រៃភ្នំក្រំថ្ម ពួនលាក់ខ្លួនដូចជាខ្លាខ្លាចពពែ ហើយខំបោលចូលព្រៃជ្រៅនោះឯង ។

ថ្វាយព្រះពរមហារាជ ! ព្រះសុបិននិមិត្តទាំង ១៦ យ៉ាងនេះ ឥតកើតមានទោសទុក្ខអន្តរាយអ្វី ៗ ដល់ព្រះអង្គសោះឡើយ សូមកុំទ្រង់ព្រួយព្រះរាជហឫទ័យ ។

ព្រះពុទ្ធភាសិត

អត្តា ហវេ ជិតំ សេយ្យោ ។ ខុ.ធ. ។

ការឈ្នះខ្លួនឯង ជាជ័យជំនះប្រសើរវិសេសក្រៃលែង ជាងឈ្នះសត្រូវខាងក្រៅរាប់រយពាន់ដង ។

ព្រះពុទ្ធព្យាករណ៍ ១៦ យ៉ាង ចប់ប៉ុណ្ណោះ

សុភាសិតថ្មី

១- កុំយកខូចជាល្អ កុំយកក្រជាមាន
កុំយកឃ្លានពានជាសុភាព ។

ញ.ន.

២- កុំយកល្អជាអាក្រក់ កុំយកផ្កាជាលាមក
កុំលុបគុណធ្វើជាទោស ។

ញ.ន.

៣- កុំជឿហោរឱ្យហួស កុំជឿអ្នកបួសឥតវិន័យ
កុំជឿសិរីថាមិនស្លាប់ ។

ញ.ន.

៤- អ្នកប្រាជ្ញត្រូវស្គាល់ខុស អ្នកបួសត្រូវស្គាល់វិន័យ
អ្នកកាន់ក្តីត្រូវស្គាល់ច្បាប់ ។

ញ.ន.

យើងខ្ញុំជាកូន ខ្ញៅ យុនសំរ៉ង ខ្ញៅ យ៉ាតណៃ ខ្ញៅសុខផល ខ្ញៅ វិសាល ខ្ញៅ រ៉ាមុន
ខ្ញៅ ភារាដា ខ្ញៅ ចំរើន ខ្ញៅ ភារី

បានឧបត្ថម្ភការផ្សាយសៀវភៅនេះជាeBook
ដើម្បីឧទ្ទិសកុសល់ដល់វិញ្ញាណក្ខន្ធ ឧបាសក ខ្ញៅ ពាញ និង ឧបាសិកា ឈរ យឿន

ការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook បានបង្កើតឡើងដោយ

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ

ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ

ស្កេន ជា eBook ដោយ យី គិមយ៉ាត

សីហា ឆ្នាំ ២០១៥

បើលោក-លោកស្រីចង់បានសៀវភៅនេះ ឬអានបន្តទៅទៀត សូមទិញ ឬជាវពីអ្នកនិពន្ធ

ឬបណ្ណាគារដោយផ្ទាល់ដើម្បីគោរព "រក្សាសិទ្ធិ" របស់អ្នកនិពន្ធ។

យើងខ្ញុំ ពុំមានការប្រាស្រ័យទាក់ទង ដោយប្រភេទណាមួយជាមួយអ្នកនិពន្ធ ឬបណ្ណាគារទេ។

សូមអរគុណ

ខ្ញៅ យុនសំរ៉ង

ប្រធាន

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា